

KONIECZNY (11) *ai*

o oraz e jasne.

sg m N konieczny (3). ◊ f N konieczną (1), konieczn(a) (1). ◊ G konieczn(e)j (1). ◊ D konieczn(e)j (1). ◊ A konieczną (1). ◊ n A konieczn(e) (2). ◊ L koniecznym (1).

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVI w.

1. *Końcowy, zamykający; ostatni, ostateczny; terminalis Mącz (6)* : Modlitwa konieczna. *TarDuch* D2; *Clausula, Zámknienie [!]/ Rzecz konieczna. Mącz 56b, 450b; CzechEp 306.*

Wyrażenie: »konieczne skończenie« (1): Abowiem z ktorego sie w wyłożeniu złym wyrzuconego pojmiewáli/ temu sie przy koniecznym rzeczy fkończeniu dziwowali [*in finem eventus mirati*] *Leop Sap* 11/15.

Szereg: »ostatni a konieczny« (1): ZE wślythkich inślych dobrodzyestw ktoreby fynowi ocyc wyrządzał włafnye aż do lat prawyeh/ y famego yego pośtanowyenya/ to ośtátnye á konieczne dobro ma mu s siebye okázác y fnim sie przed nim popisác śtátecznye á śtale/ iż go nyema opuśćić áni od siebye y łálki fwey oddálić. *GliczKsiąż Q2v.*

2. *Decydujący, ostatecznie rozstrzygający, nie mogący ulec zmianie; finitivus, peremptorius Mącz (4)* : nyemoze myecz od w.m. odpowyedzy konieczney okolo vczynyenya śprawyedlywofczi lyudzyem y poddanem fwem. *LibLeg* 11/151v; *Mącz 128a.*

W połączeniu szeregowym (1): Ivfczy thą konieczną vpelną, a przefz nafz wnyczem nyeodmyenna *Inśtructia* a refołucia dawamy *MetrKor* 38/500.

Wyrażenie: *praw.* »konieczny mandat« (1): Peremptorium edictum, Ośtáteczny á konieczny Mándat/ Dekret/ álbo pozew w prawie/ ná który yefli kto nie śtanie/ śędzia przedfię pośtępuye ku śądzeniu y skazaniu śentenciey. *Mącz 103a.*

Szereg: »ostateczny a konieczny« (1): *Mącz 103a cf Wyrażenie.*

3. *Pierwotny, podstawowy (1)* : iediność [...] w każdej rzeczy iefł rzecz wieczna/ ktora też bywa przed tim niż sie czo śtanie. A gdy sie która rzecz zepśuie: mułi sie w iedność obroćić/ tho iefł ku iedney rzeczy konieczney przyść. *KłosAlg A2.*

Synonimy: 1. *ostateczny, ostatni.*

Cf **KOŃCOWY**